

Avizul Comitetului Economic și Social European privind propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă și de abrogare a Directivei 86/613/CEE

COM(2008) 636 final – 2008/0192 (COD)

(2009/C 228/21)

La 24 noiembrie 2008, în conformitate cu articolul 262 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, Consiliul a hotărât să consulte Comitetul Economic și Social cu privire la

„Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă și de abrogare a Directivei 86/613/CEE”

Secțiunea pentru ocuparea forței de muncă, afaceri sociale și cetățenie, însărcinată cu pregătirea lucrărilor Comitetului pe această temă, și-a adoptat avizul la 10 martie 2009. Raportor: dna SHARMA.

În cea de-a 452-a sesiune plenară, care a avut loc la 24 și 25 martie 2009 (ședința din 24 martie), Comitetul Economic și Social European a adoptat prezentul aviz cu 101 voturi pentru, 29 de voturi împotriva și 26 de abțineri.

1. Recomandări

1.1 Recomandări generale

1.1.1 Se cuvine salută orice încercare a Comisiei de a spori aplicarea unui tratament egal femeilor pe piața muncii și de a crea posibilități pentru cele care doresc să exercite o activitate independentă, remunerată sau antreprenorială. Cu toate acestea, pentru societatea civilă, titlul prezentei directive⁽¹⁾ reformate este înșelător prin faptul că nu ia în considerare egalitatea dintre femeile și bărbații care desfășoară o activitate independentă și se concentrează în mod special asupra prestațiilor de asigurări sociale legate de maternitate în cazul femeilor care desfășoară o activitate independentă, asupra regimului de asigurări sociale pentru soțiile/soții colaboratori și asupra concediului pentru îngrijirea membrilor familiei. Egalitatea trebuie abordată dintr-o perspectivă holistică, luându-se în considerare impactul acesteia în alte domenii, precum drepturile sociale, egalitatea de șanse, drepturile copilului și drepturile familiei.

1.1.2 Pentru a asigura examinarea corespunzătoare a acestora din perspectiva egalității, Comisia trebuie să revizuiască, separat fiecare dintre cele trei domenii avute în vedere în directivă. Deși înțelege că DG Ocuparea Forței de Muncă, Afaceri Sociale și Egalitate de Șanse este însărcinată cu tratarea problemelor legate de protecția socială, Comitetul dorește să insiste asupra faptului că statutul de lucrător independent nu trebuie abordat în același context cu cel de angajat.

1.1.3 Pentru o reală îmbunătățire a drepturilor, măsurile și instrumentele propuse trebuie să fie practice și aplicabile. Fără îndoială, modificările propuse în cazul prezentei directive reprezintă o îmbunătățire a legislației comunitare legate de

maternitate în cazul femeilor care desfășoară o activitate independentă, precum și a soților colaboratori în activitatea respectivă, și în consecință vor avea un efect benefic asupra copiilor acestora. CESE apreciază că este necesară reformarea directivei.

1.1.4 Aplicarea legislației actuale în domeniul egalității dintre bărbați și femei ar deveni mai eficientă în sensul eliminării inegalităților dacă s-ar aplica într-un număr mai mare de cazuri. Prin urmare, Comisia trebuie să determine cauzele aplicării deficitare a acesteia.

1.1.5 În cadrul eforturilor pe care le întreprinde în vederea creșterii numărului de întreprinzători, în special din rândul femeilor, UE trebuie să ia în considerare valorile care contează pentru cei care doresc să se lanseze într-o activitate independentă. Această abordare, asociată cu o schimbare generală în plan cultural în ceea ce privește spiritul antreprenorial în Europa, ar ajuta la identificarea aspectelor asupra cărora trebuie să-și concentreze eforturile direcțiile generale ale Comisiei.

1.1.6 Trebuie examinată cu atenție orice creștere a contribuțiilor de asigurări sociale sau a sarcinilor administrative care revin statutului sau întreprinderilor.

1.1.7 Trebuie ridicată problema costurilor pe care le presupune pentru Europa revizuirea acestei directive. Analiza de impact prezentată de Comisie demonstrează în mod clar că beneficiile pentru statele membre sunt minime.

(¹) Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă și de abrogare a Directivei 86/613/CEE COM(2008)636 final - 2008/0192 (COD).

1.2 *Recomandări privind lucrătorii independenți și întreprinzătorii*

1.2.1 Prin natura sa, activitatea independentă este o activitate cu atribute speciale și, prin urmare, un lucrător independent nu poate fi tratat în același mod ca și un angajat, așa cum activitatea independentă nu poate fi considerată un termen generic aplicabil întreprinzătorilor.

1.2.2 Comitetul înțelege că este greu de imaginat cum se pot aplica dispozițiile în materie de maternitate femeilor care desfășoară o activitate independentă. O întreprindere și responsabilitățile aferente activității independente implică imposibilitatea unei absențe de durată fără o planificare cu mult timp înainte și fără a dispune de siguranță financiară sau de personal calificat pentru gestionarea muncii. O asemenea absență ar putea duce, în lipsa unui management corespunzător, la rezilierea contractelor sau la falimentul întreprinderii, în special în cazul microîntreprinderilor.

1.2.3 Toate măsurile propuse trebuie să aibă în vedere durata necesară asigurării unei sarcini normale și recuperării fizice a mamei după naștere, perioada necesară creării unei legături între mamă și copil și unei bune îngrijiri a copilului.

1.2.4 Din păcate, Comisia nu oferă nicio soluție practică problemelor menționate, lăsându-le în seama fiecărui stat membru. Cea mai mare parte a femeilor care desfășoară o activitate independentă trebuie să formeze o persoană capabilă să le înlocuiască, să întrerupă activitatea întreprinderii sau să continue să lucreze pe toată perioada concediului de maternitate; aceasta este, de altfel, situația tuturor femeilor care desfășoară o activitate independentă în cadrul legislației actuale.

1.3 *Recomandări privind soțiile/soții colaboratori*

1.3.1 În general, directiva nu abordează chestiunea lipsei de recunoaștere a „soțiilor/soților colaboratori”, a calității și volumului contribuțiilor acestora la bunul mers al întreprinderii și nici a măsurilor necesare sprijinirii acestor femei. Directiva nu propune măsuri care să permită îmbunătățirea situației sociale sau financiare a soțiilor/soților colaboratori sau a protecției sociale a acestora.

1.3.2 Este necesar să se respecte competențele statelor membre în acest domeniu și să li se acorde libertatea de a dezvolta modalitățile de integrare a acestor „lucrători” în sistemele proprii de ocupare a forței de muncă și de asigurări și, prin aceasta, în sisteme de protecție socială. UE poate aduce

un maximum de valoare adăugată prin sprijinirea schimbului de informații și de bune practici în cadrul „metodei deschise”⁽¹⁾.

1.3.3 Comisia ar trebui să întreprindă cercetări pentru a determina motivele lipsei de participare a soțiilor/soților colaboratori în economia formală și în dispozițiile voluntare de protecție socială, precum și problemele care apar în situațiile în care soțiile/soții colaboratori nu mai sunt parteneri de viață, dar rămân parteneri de afaceri.

2. **Context**

2.1 Femeile joacă un rol economic și social activ în societate, adesea fără a beneficia de vreo recunoaștere, compensație sau de un statut juridic. Uniunea Europeană trebuie să-și concentreze eforturile în ceea ce privește realizarea Strategiei de la Lisabona, iar unul din mijloacele preconizate în acest scop constă în sporirea, pe de o parte, a participării femeilor pe piața muncii, și, pe de altă parte, a numărului întreprinzătorilor, în special din rândul femeilor.

2.2 Noua directivă propusă, care ar urma să înlocuiască Directiva 86/613/CEE, este menită să remedieze lacunele legislației privind lucrătorii independenți și soțiile/soții care colaborează la desfășurarea activității întreprinderii familiale, prin adoptarea următoarelor măsuri:

- îmbunătățirea protecției în cazul maternității, oferind dispoziții legate de acest aspect destinate femeilor care desfășoară o activitate independentă;
- acordarea concediului pentru îngrijirea membrilor familiei;
- recunoașterea contribuției soțiilor/soților colaboratori prin acordarea unui regim de protecție socială echivalent celui de care beneficiază partenera/partenerul care desfășoară activitatea independentă respectivă;
- atribuirea de competențe în acest domeniu organismelor naționale din domeniul egalității de șanse.

3. **Observații generale**

3.1 Se cuvine salutată orice încercare a Comisiei de a spori aplicarea unui tratament egal femeilor pe piața muncii și de a crea posibilități pentru cele care doresc să exercite o activitate independentă, remunerată sau antreprenorială. Cu toate acestea, orice schimbare implică evaluarea impactului acesteia în plan financiar, sub aspectul duratei și al resurselor.

⁽¹⁾ Atât Belgia cât și Luxemburg și Franța dispun de modele demne de urmat în materie de integrare a soțiilor/soților colaboratori.

3.2 Pentru o reală îmbunătățire a drepturilor, măsurile și instrumentele propuse trebuie să fie clare, practice și aplicabile. Din nefericire, în materie de abordare a inegalităților existente, prezenta directivă nu pare a oferi avantaje substanțiale, aplicabile sau realizabile. În plus, propunerea este neclară din cauză că atrage atenția, în același document, asupra a trei subiecte de dezbatere diferite, precum și asupra organismelor naționale active în domeniul egalității de șanse.

3.3 Cadrul legislativ european interzice discriminarea pe criterii de gen printr-o serie de măsuri legislative. Cu toate acestea, toate analizele statistice demonstrează că femeile sunt, în continuare, mai slab remunerate decât bărbații, sunt insuficient reprezentate la nivel politic, pe piața forței de muncă, la nivel managerial și în categoria întreprinzătorilor. Este necesară o mai bună aplicare a legislației actuale în toate aceste domenii, iar Comisia ar trebui să examineze în primul rând aplicarea deficitară a cadrului actual privind egalitatea de șanse.

3.4 În cadrul eforturilor pe care le întreprinde în scopul creșterii numărului întreprinzătorilor și, în special, al femeilor, UE trebuie să ia în considerare valorile care contează pentru cei care doresc să se lanseze într-o activitate independentă⁽¹⁾. Propunerea unor dispoziții privind maternitatea ar putea să nu aibă impact asupra numărului de femei-antreprenor. Datele furnizate de Comisia Europeană însăși demonstrează o scădere a numărului de întreprinderi noi, indiferent că ele sunt conduse de femei sau de bărbați, ceea ce se explică prin atitudinea negativă față de activitatea independentă observată în UE. Se impune o schimbare în plan cultural dacă se dorește o schimbare semnificativă în acest domeniu. Spre exemplificare, noul „*Small Business Act*” pentru Europa⁽²⁾ ar putea să propună măsuri mai semnificative de sprijinire a femeilor-antreprenor.

3.5 Protecția socială este de competența statelor membre. Noua directivă nu este susținută în prezent de toate statele membre și, prin urmare, riscă să fie ineficientă la nivel european și să devină un exercițiu fără sens. Pentru a deveni

cu adevărat eficientă, ar trebui să fie îmbunătățită semnificativ, prin includerea unor norme minime în materie de protecție, și să fie aplicată în toate statele membre. În general, măsurile propuse de Comisie au caracter prescriptiv, nu țin seama de diversitatea sistemelor de protecție socială ale statelor membre și nici de principiile unei mai bune legiferări.

3.6 În general, întreprinderile mici și lucrătorii independenți, în special din sectoarele agricol, de artizanat și al IMM-urilor, dispun de mijloace financiare limitate și ar putea avea o atitudine negativă față de introducerea de cheltuieli suplimentare, chiar dacă protecția socială poate oferi o rețea de protecție viitoarelor mame sau soțiilor/soților colaboratori. Trebuie examinată cu atenție orice creștere a contribuțiilor de asigurări sociale sau a sarcinilor administrative care revin statului sau întreprinderilor.

3.7 Modificările introduse de noua directivă își propun să abordeze problema egalității; cu toate acestea, documentul se referă prea puțin la concediul parental sau la concediul de paternitate pentru bărbații care desfășoară o activitate independentă.

3.8 Conform Convenției ONU privind drepturile copilului⁽³⁾, Comisia ar trebui să desfășoare o procedură paralelă, care să ia în considerare impactul dispozițiilor propuse asupra copilului. Acesta trebuie să beneficieze de o alimentație adecvată și buna sa îngrijire trebuie garantată.

4. Observații specifice

4.1 Comisia a realizat o evaluare a impactului global al acestei directive, prin consultarea unui mare număr de părți interesate. Examinând evaluarea de impact, CESE consideră că există prea multe întrebări fără răspuns, în special în ceea ce privește eficiența reală, claritatea și implementarea reformării propuse.

4.2 Activitatea liberală se circumscrie mai multor categorii: întreprinzătorii, proprietarii de întreprinderi, lucrătorii independenți, lucrătorii la domiciliu și „lucrătorii pseudo-independenți”, cei care sunt subcontractați de angajatorul lor inițial pentru a-și continua activitatea ca lucrători independenți. Cu toate acestea, este esențial ca alegerea modului de protecție în caz de maternitate să fie lăsată la aprecierea persoanei care

⁽¹⁾ A se vedea avizele CESE privind educația antreprenorială:

- Avizul CESE privind capacitatea de inserție profesională și spiritul antreprenorial – Rolul societății civile, al partenerilor sociali și al organismelor regionale și locale din perspectiva genului, Raportor: dl Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS (JO C 256 din 27.10.2007)
- Avizul CESE privind spiritul antreprenorial și Strategia de la Lisabona. Raportor: dna Madi SHARMA. Coraportor: dl Jan OLSSON (OJ C 44 din 15.1.2008);
- Avizul CESE privind promovarea spiritului antreprenorial al femeilor în regiunea EuroMed. Raportor: dna Grace ATTARD (OJ C 256 din 27.10.2007);
- Avizul CESE privind stimularea spiritului antreprenorial prin învățământ și formare. Raportor: dna Ingrid JERNECK (JO C 309 din 16.12.2006)

⁽²⁾ „Gândiți-vă mai întâi la scară mică” - Un „*Small Business Act*” pentru Europa, COM(2008) 394 final (25.6.2008).

⁽³⁾ Convenția privind drepturile copilului, adoptată prin rezoluția 44/25 Adunării generale, la 20 noiembrie 1989 și intrată în vigoare la 2 septembrie 1990, în conformitate cu articolul 49: <http://www.2ohchr.org/english/law/crc.htm>.

desfășoară o activitate independentă și soțiilor/soților colaboratori, pentru a se respecta alegerea autonomiei și independenței care caracterizează prin definiție statutul de independent. În cazul femeilor care desfășoară o activitate independentă, impunerea obligației de a-și lua concediu pe o perioadă mai lungă ar fi incompatibilă cu buna funcționare a întreprinderilor, cărora, cel mai adesea, le-ar pune în pericol viabilitatea. Prin urmare, se impune ca prezenta directivă să evite să facă trimitere directă la Directiva 92/85/CE privind concediul de maternitate. Așadar, ar fi inadecvat să se încerce alinierea sistemului privind concediul de maternitate al lucrătorilor independenți și soțiilor/soților colaboratori la sistemul aplicabil angajaților.

4.3 Trebuie clarificate modalitățile prin care statele membre ar administra concediul de maternitate în cazul persoanelor care nu sunt angajate, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1). Acești lucrători își stabilesc propriul program de lucru și își aleg perioada de concediu. Prin urmare, nu au nevoie să li se acorde dreptul la „concediu”.

4.4 În plus, trebuie ca statele membre să aibă în vedere nu numai plata unei alocații, dar și acordarea de ajutor sub forma unui înlocuitor temporar. Pentru femeile care desfășoară o activitate independentă și pentru soțiile/soții colaboratori, sistemele de sprijin și de înlocuire sunt la fel de importante ca și alocațiile financiare. Directiva trebuie să evite stabilirea de priorități în ceea ce privește aceste prestații de asigurări sociale. În plus, este necesar ca stabilirea unui nivel adecvat al alocației să facă obiectul unei decizii la nivel național, luându-se în considerare diferența obiectivă dintre lucrătorii independenți și soțiile/soții colaboratori.

4.5 În cazul soțiilor/soților colaboratori, trebuie luate în considerare consecințele articolului 7 alineatul (4), care prevede acordarea unei asistențe specifice pentru găsirea unui înlocuitor pe perioada concediului de maternitate. Nu există nicio obligație de acest tip în cazul angajaților unei întreprinderi; introducerea ei pentru soțiile/soții colaboratori ar constitui o sarcină complexă și costisitoare din punct de vedere administrativ, care ar afecta în special întreprinderile mici și autoritățile publice.

4.6 Este necesar să se clarifice articolul 7 alineatul (2) privind asigurarea necondiționată a unei alocații de maternitate adecvate, în contrast cu articolul 6, care prevede că soțiile/soții colaboratori vor beneficia de prestații de asigurări sociale în aceleași condiții în care beneficiază de acestea lucrătorii independenți și cu articolul 11 alineatul (4) din directiva privind lucrătoarele însărcinate, care permite statelor membre să supună dreptul la alocațiile de maternitate anumitor condiții de eligibilitate.

4.7 Programul de lucru al unui lucrător independent tinde să depășească în general programul lucrătorilor salariați, ceea ce pune problema suplimentară a îngrijirii copiilor pentru femeile

care exercită o activitate independentă. Nici în această privință Comisia nu face recomandări cu privire la dispozițiile referitoare la îngrijirea copiilor sau la responsabilitățile în materie de îngrijire ale lucrătorilor independenți. Ar fi necesar ca toate statele membre să îmbunătățească serviciile de îngrijire a copiilor, astfel încât acestea să fie accesibile și de înaltă calitate, pentru a contribui la măsuri care să permită o mai bună conciliere a vieții profesionale cu viața de familie pentru lucrătorii independenți și soțiile/soții colaboratori, după cum se întâmplă în cazul lucrătorilor angajați.

4.8 Obiectivele generale ale directivei sunt îmbunătățirea egalității dintre femeile și bărbații care desfășoară o activitate independentă, pe de o parte, și soțiile/soții colaboratori, pe de altă parte. În plus, Comisia speră ca această directivă să ducă la creșterea numărului de femei care desfășoară o activitate independentă, să ofere un statut recunoscut soțiilor/soților colaboratori, să determine creșterea numărului de soții/soți colaboratori acoperiți de un sistem de asigurări sociale și să ofere lucrătorilor independenți și soțiilor/soților colaboratori căi de atac eficiente. Cu toate acestea,

- egalitatea dintre bărbați și femei este acoperită în prezent de cadrul juridic comunitar în materie de egalitate de șanse;
- este puțin probabil ca măsuri de importanță minoră în materie de protecție socială să permită creșterea numărului de femei care desfășoară o activitate independentă, în condițiile în care, în aproape toate statele membre, acestea își pot asigura protecția socială printr-o contribuție voluntară;
- soțiile/soții colaboratori tot nu ar obține un statut juridic și nu ar dispune de căi de recurs eficiente în ciuda faptului că plătesc o contribuție voluntară de asigurări sociale.

4.9 18 din cele 27 de state membre oferă deja soțiilor/soților colaboratori și lucrătorilor independenți posibilitatea contribuțiilor voluntare pentru prestațiile de maternitate. Această măsură trebuie extinsă la toate statele membre, pentru a garanta posibilitatea de a beneficia de asigurări sociale atunci când femeia dorește să participe la acest sistem. Este inacceptabil ca un stat membru să decidă în mod discriminatoriu ca o persoană sau alta să nu aibă dreptul să plătească o contribuție pentru a-și asigura protecția socială în cadrul unui sistem public, în funcție de statutul de lucrător salariat, de independent sau de nesalariat al acesteia, așa cum este cazul în prezent pentru statutul soțiilor/soților colaboratori.

4.10 Se pare că articolul 6 propune crearea unei categorii complet noi de asigurare socială, diferită de cea de care beneficiază salariații, lucrătorii independenți sau de asigurarea voluntară. Cu toate acestea, Comitetul consideră că nu se justifică în nici un fel crearea unei categorii complet noi de asigurare socială sau de sistem de indemnizație de maternitate.

4.11 Soțiile/soții colaboratori fac parte dintr-o economie „invizibilă”; aceste persoane contribuie la dezvoltarea Europei deși rămân nevăzute. Este necesară o dezbatere privind statutul juridic al acestor persoane, fie ca lucrători independenți, fie ca salariați. Directiva actuală, care nu a făcut obiectul niciunei revizuirii din 1986 până în prezent, prevede: „Statele membre se angajează să examineze în ce condiții recunoașterea muncii soților menționați la articolul 2 litera (b) poate fi încurajată și, pe baza unei astfel de examinări, să ia în considerare orice măsuri corespunzătoare pentru încurajarea unei astfel de recunoașteri”. Numai câteva țări ⁽¹⁾ au acționat în conformitate cu această obligație din cauza ambiguității statutului juridic și, prin urmare, această directivă nu trebuie reformată înainte de a se conveni asupra statutului. După clarificarea statutului juridic, trebuie să intervină un mecanism de difuzare a informației, care să asigure informarea soțiilor/soților colaboratori cu privire la drepturile lor legale.

4.12 Comitetul este conștient de faptul că temeiul juridic a fost pus în discuție de mai multe state membre, mai precis domeniul de aplicare și caracterul suficient al articolului 141 din Tratatul CE considerat izolat, în special în relație cu articolul 6 din directivă. Comitetul solicită Comisiei să examineze cu atenție avizul Serviciului juridic al Consiliului înainte de a pune în aplicare directiva propusă.

4.13 Dacă nu se procedează astfel, se va ajunge la o concluzie similară celei cuprinse în raportul Comisiei din 1994 ⁽²⁾ privind punerea în aplicare a Directivei 86/613/CEE: „Din punct de vedere strict juridic, se pare că Directiva 86/613/CEE a fost pusă în aplicare în statele membre. Cu toate acestea, rezultatul practic nu este pe deplin satisfăcător, în comparație cu obiectivul primar al directivei, acela de a îmbunătăți în general statutul soțiilor/soților colaboratori”. De asemenea, raportul sublinia absența unei politici globale privind situația soțiilor/soților colaboratori și evidența că, „în vederea recunoașterii muncii soțului/soției (...), singura modalitate în care acest obiectiv poate fi atins este aceea ca soțiile/soții să beneficieze de drepturi de asigurări sociale în nume propriu”.

4.14 Articolul 2 din varianta reformată regroupează toate definițiile termenilor folosiți în directivă. Definițiile pentru „lucrători independenți” și „soți colaboratori” sunt preluate din articolul 2 din Directiva 86/613/CEE. Definiția pentru „soți colaboratori” este modificată: se adaugă cuvintele „colaboratori” și „sau parteneri de viață”. Scopul modificării este acela de a acoperi toate persoanele recunoscute ca „parteneri de viață” de legislația națională și care participă în mod periodic la activitățile întreprinderii familiale, indiferent de starea civilă a acestora. Pentru a elimina ambiguitatea, cuvântul „partener” este înlocuit cu „partener în cadrul întreprinderii” ⁽³⁾. Însă dacă soția/soțul colaborator continuă să nu aibă un statut juridic propriu, participarea sa la activitatea întreprinderii va fi dificil de stabilit în justiție și persoana nu beneficiază de protecție în caz de deces, separare sau litigiu.

4.15 În varianta reformată este abordat concediul pentru îngrijirea unui membru al familiei, fără însă a stabili măsurile practice de aplicare. Acest lucru este inacceptabil într-o Europă a cărei populație este în curs de îmbătrânire. Trebuie adoptate măsuri, atât pentru femei, cât și pentru bărbați, care să ofere posibilitatea îngrijirii în egală măsură a rudelor în vârstă și a copiilor, în special a celor cu handicap.

4.16 Comisia trebuie să reia această dezbatere în afara procesului de reformare a directivei, dat fiind faptul că demografia Europei reprezintă o prioritate din ce în ce mai urgentă. Numărul zilelor de lucru pe care le va pierde economia datorită indisponibilității atât a salariaților, cât și a lucrătorii independenți, va continua să crească cu generațiile viitoare, dacă nu va avea loc o dezbatere serioasă privind îngrijirea persoanelor în vârstă și creșterea copiilor.

4.17 În cursul consultării societății civile desfășurate în cadrul Comitetului, s-a pus accentul pe conceptul de „pseudo-independenți”. Având în vedere că această problemă suscită preocupări din ce în ce mai mari, este necesară o examinare mai aprofundată din partea organismelor relevante ale UE. Comitetul își exprimă disponibilitatea de a sprijini Comisia în activitatea sa din acest domeniu.

Bruxelles, 24 martie 2009

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Mario SEPI

⁽¹⁾ Belgia, Luxemburg și Franța.

⁽²⁾ Raportul Comisiei privind punerea în aplicare a Directivei Consiliului din 11 decembrie 1986 privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară activități independente, inclusiv agricole, precum și protecția femeilor care desfășoară activități independente în timpul sarcinii și maternității - COM(94) 163 (partea a doua: Concluzii, punctul 1 și punctul 4).

⁽³⁾ COM(2008) 636 final, Expunere de motive, punctul 5.

ANEXA

la Avizul Comitetului Economic și Social European

Următoarele amendamente, care au obținut peste un sfert de voturile exprimate, au fost respinse în cursul dezbaterii [cf articolului 54 alineatul (3) din Regulamentul de procedură].

Punctul 1.1.2

Se adaugă textul:

„Comisia trebuie să revizuiască, separat, fiecare dintre cele trei domenii avute în vedere în directivă, pentru a asigura examinarea corespunzătoare a acestora din perspectiva egalității. Deși înțelege că DG Ocuparea Forței de Muncă, Afaceri Sociale și Egalitate de Șanse este însărcinată cu tratarea problemelor legate de protecția socială, Comitetul dorește să insiste asupra faptului că statutul de lucrător independent nu trebuie abordat în același context cu cel de salariat. Propunerea Comisiei ține seama de această diferență, deoarece femeile care desfășoară o activitate independentă pot beneficia doar la cerere de un concediu de maternitate cu aceeași durată ca și în Directiva 92/85/CE privind protecția mamelor și, în consecință, nu există nicio interdicție de principiu privind desfășurarea unei activități profesionale, iar grupul de persoane menționat mai sus are dreptul să aleagă între o înlocuire temporară sau o prestație socială.”

Rezultatul votului:

Pentru: 72 Împotriva: 73 Abțineri: 8

Punctul 4.11

Se elimină textul:

„Soțiile/soții colaboratori fac parte dintr-o economie «invizibilă»; aceste persoane contribuie la dezvoltarea Europei deși rămân nevăzute. Este necesară o dezbateră privind statutul juridic al acestor persoane, fie ca lucrători independenți, fie ca salariați. Directiva actuală, care nu a făcut obiectul niciunei revizuirii din 1986 până în prezent, prevede: «Statele membre se angajează să examineze în ce condiții recunoașterea muncii soților menționați la articolul 2 litera (b) poate fi încurajată și, pe baza unei astfel de examinări, să ia în considerare orice măsuri corespunzătoare pentru încurajarea unei astfel de recunoașteri». Numai câteva țări au acționat în conformitate cu această obligație ⁽¹⁾ din cauza ambiguității statutului juridic și, prin urmare, această directivă nu trebuie reformată înainte de a se conveni asupra acestui statut. După clarificarea statutului juridic, trebuie să intervină un mecanism de difuzare a informației, care să asigure informarea soțiilor/soților colaboratori cu privire la drepturile lor legale.”

Rezultatul votului:

Pentru: 68 Împotriva: 73 Abțineri: 11

⁽¹⁾ Belgia, Luxemburg și Franța.